



Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 1. De Cœlestis Beatitudinis Magnitudine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

EXERCITIORUM

P A R S XIII.

Erga Cælestem Beatitudinem.

EXERCITIUM I.

De Cælestis Beatitudinis Magnitudine.

1. **S**TATUE TE IN CÆLO PRÆSENTEM, & INTRA IN LOCUM TABERNACULI ADMIRABILIS, IN DOMUM DEI, IN VOCE EXULTATIONIS & CONFESSIONIS: SONUS EPULANTIS CÆLESTEM BEATITUDINEM.

2. INDAGA, & EXQUIRE MAGNITUDINEM CÆLESTIS BEATITUDINIS: QUAM, SICUT MULTA, EAQUE MAGNA, AC PLANÈ MAXIMA BONA CONSTITUUNT, ITA ETIAM CANDIDUM OSTENDUNT.

1. CONSTITUIT, ATQUE ETIAM OSTENDIT MAGNITUDINEM CÆLESTIS BEATITUDINIS, ABSENTIA & EXCLUSIO OMNIS PENITÙS MALI, & MOLESTI, & METUENDI.

Non est enim ibi, neque mors, neque luctus, neque *Apoc. 21. 4.*
dolor: quoniam transeunt hæc omnia ante beatitudinem, & non intrant in eam: siquidem Deus abstergit omnem lachrymam, quin & lachrymarum *Apoc. 21. 4.*
memoriam: nisi in quantùm earum meminisse, confert ipsi Beatitudinis.

2. CONSTITUIT ATQUE OSTENDIT MAGNITUDINEM CÆLESTIS BEATITUDINIS, PRÆSENTIA, & POSSESSIO OMNIS PENITÙS BONI, QUODCUNQUE BEATITUDINEM DECET.

Si

DRUR.

SICKI
• 4341

n II
V

7

Si quidem Essentia beatitudinis, atque natura, hoc exigit: atque in eo consistit, ut sit status omnium bonorum aggregatione perfectus. Habet ergo status ille omne bonum honestum: est enim honestissimus, & nullâ turpitudine inquinatus: sed per omnia summæ Rationis dictamina decorus: habet quoque status ille omne bonum jucundum, explens, imò & superans omnem sensum Animæ & Corporis beati, mentis & cordis, Intellectus & Voluntatis, & memorie, & imaginacionis, gustu jucundissimæ, sanctissimæque simul voluptatis, absque ullo intercursu amaritudinis. Habet etiam status ille beatitudinis omne bonum utile: quatenus habet omne id quocunque confert ad perficendum illo statu, absque ullo impedimento: & absque omni eo quod beatitudinis gustui fructuique non conducit. Unde ibi locus merendi non est, tum quia status est, in quo statur, non pergitur; tum quia in merendo labor esse debet, cuius molestiam beatitudo non admittit.

3. Constituit, atque ostendit magnitudinem cœlestis beatitudinis Deus ipse: quia ille est, qui beatitudine possidetur, & possidendo possidentem beatificat: ille est, quem beati facie ad faciem intuentur, intuendo eundem tenent, tenendo gaudent, gaudendo fruuntur, & beati sunt. Et quia Deo, majus nihil est in omni bono; ideo etiam beatitudine, quam constituit Deus, ut objectum ejus, majus nihil est: adeo ut nec beatitudo ipsa, quantum ad hoc suum objectum, esse major possit, perinde ut etiam ipso Deo majus nihil esse potest: & uti Deus ipse major esse nullo modo in semetipso potest. Atque hoc illud est, quod ipse Deus, datâ fide adpromisit Abrahæ, omnibusque ad

ad eū fidem pertinentibus dicens: *Ego ero mer- Genes. 15.1
ces tua magna nimis, &c.*

4. Constituit, atque ostendit magnitudinem cælestis beatitudinis, Verbum Incarnatum, Deus-Homo, Christus JESUS Dominus, Redemptor, Salvator, Glorificator noster. Hic constituit beatitudinem cælestem, & quatenus Deus, & quatenus Homo Deus. Humanitas enim ejus constituit beatitudinem quasi corporalem (sicut Divinitas spiritualem) hominum beatorum, in quibus, quantum ad corpora, consistit beatitudo præcipue in Visione Humanitatis Christi Deifica-
tæ, seu Verbo unitæ. Idem Deus homo, osten-
dit magnitudinem cælestis beatitudinis, quia pro-
pter illam nobis constituendam, promerendam,
asserendam, conferendamque, Verbum Caro fa-
ctum est, & habitavit in nobis: tantumque labo-
rum, & sumptuum sanguineorum, & lethalium
exhaustit: quod certè immensam quandam ma-
gnitudinem beatitudinis cælestis, argumento
plusquam irrefragabili evincit.

5. Constituit & ostendit magnitudinem cæle-
stis beatitudinis, præsentia Dei Matris: omnium-
que Beatorum, tam Angelorum, quam Homi-
num in Cælo: quorum omnium, & pulchritudo,
& multitudo; statusque beatitudinis, & gloriæ,
admirabilem, & prorsùs (nisi ab ipsis beatis) in-
cogitabilem, efficit magnitudinem cælestis bea-
titudinis. Unius quidem DEI Matris beatifica
gloria, tanta est, quanta ex eo conjici potest, quod
post Filium suum Deum hominem, peculiarem,
& omnibus beatis, beatorumque choris eminen-
tiorem gloriæ chorum, seu Hierarchiæ ordinem
constitut. Cui accedunt omnes reliqui beati,

V.P. Druzb. Op. V.

Cc

quo-

quorum unus quisque refulget sicut Sol, in conspectu tam Dei, quam omnium aliorum Beatorum.

6. Eandem magnitudinem beatitudinis cœlestis constituunt & ostendunt maximi Sanctorum omnium labores, ab eis in hac vitâ propter beatitudinem exantlati. Constituunt quidem illam, meritorie: quia tantorum laborum atque meritorum, & par, & major, (quia ultra condignum remuneratur suos Deus in cœlo) debet esse præmiatio, hoc est, beatitudo: ostendunt autem ejusdem magnitudinem: quia non quam tanta certamina proposuisset sanctis suis Deus in hac vitâ decertanda, nisi sua Divinâ liberalitate sumimè condigna, & omnibus certaminibus, longè ac longissimè etiam, majora, affigisset præmia.

7. Constituit atque ostendit magnitudinem cœlestis beatitudinis hæc ipsa modò adductare remunerationis magnitudo: cuius mensura, in immensum transcendent merita, laboresque Sanctorum in hâc vitâ: luculenter afferente Aposto-

2. Cor. 4.17. lo: momentaneum, & leve tribulationis hujus, quod in præsenti est, immensum supra modum glorie pondus operatur in nobis. Quod ipsum etiam Dominus JESUS attestatus est, cum dixit; Mensuram bonam, confertam, coagitatam, & supereffudentem dabunt in sinus vestros. Nimirum; mercede vestra copiosa est in Cœlo.

Luc. 6. 38. Matth. 5. 12. 8. Constituit & ostendit magnitudinem Cœlestis beatitudinis æternitas ejus. Nisi enim beatitudo illa æternitatem sibi conjunctam haberet de eâque beati nisi certi & securi essent, nec illi vere beati, neque illâ verè beatitudo esset: sed qui

quia æterna est, idcirco verissima, plenissima, & omnium maxima beatitudo est. Talis est: qualis, etsi revera est; qualis tamen sit, nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit.

3. Magnitudinem cælestis beatitudinis adhuc indagare potes, secundum quadruplicem mensuram Sacrae Scripturæ usitatam, etiam dum de hac ipsa beatitudine sub figurâ Civitatis loquitur: cuius & longitudo, & altitudo, & latitudo, æqualia sunt.

Altitudo Beatitudinis, est suprema, quæ quidem esse potest. Nam attingit, imò complectitur, ipsummet (quantus quantus est) Deum, ejusque beatitudinem, & quidem sicuti est, & facie ad faciem. Itaque, eo bono, beatos suos, quo & semetipsum, beatificat Deus.

Latitudo Beatitudinis cælestis, in eo est sita: quod comprehendat omne Ens Intellectuale, in quo solo est capacitas beatitudinis veræ, & supremæ. Continet Deum Unitinum, Deum Incarnatum, Dei Matrem, Angelos puros spiritus, Homines Spiritu & Corpore constantes. In eo etiam sita est latitudo ejus: quia comprehendet in se omnem Ecclesiam Dei gradum, & partem: prout modo dictum est. In eo etiam sita est latitudo beatitudinis cælestis, quia comprehendit, & adæquat, & excedit merita, in remunerando, omnium, & singulorum Beatorum, omnia, & singula etiam minutissima merita: etiam solùm cogitata, solùm animo concepta, & destinata. In eo etiam sita est latitudo ejus: quia in omnes, singulosque beatos, suâ quadam portione diffunditur: ita afficiens singulos, ut simul afficiat

Cc 2

omnes

omnes: ita verò omnes, ut simul etiam singulos: ita ut unius alicujus beatitudo, sit suo modo omnium: & omnium beatitudo, sit nihilominus singulorum.

Longitudo cælestis beatitudinis, sita est in comprehensione omnis durationis, qua durat, durabitque Oeconomia Dei, quæ est Ecclesia ejusdem, ex Angelis & hominibus constituta. Complectitur enim beatitudo cælestis sæcula omnia ab origine Mundi tam invisibilis, quam visibilis: adjunctâ etiam æternitate, cuius longitudinis non est finis, ac ideo etiam nec beatitudinis erit.

Profunditatem Beatitudinis cælestis, Sacra scriptura loco citato non commemorat: tum quia in commemoratis ibi à se fundamentis eam fortè supposuit: tum quia fortè in altitudine conclusit, profunditas enim & altitudo, solis terminis differunt, alias in eodem consistunt. Possimus tamen dicere, profunditatem beatitudinis cælestis, consistere in eo; quod secundum profundissimas, & investigabiles, incomprehensasque, Sapientiæ, Justitiæ, Misericordiæ, Veritatis, Charitatis, Voluntatisque vias, judicia, & ordinationes atque decreta, procuretur, & conferatur singulis quibusque Beatis. Hic licet

Rom. II. 33. cum Paulo exclamare; *O altitudo divitiarum, Sapientiæ, & Scientiæ Dei: quām incomprehensibilia sunt iudicia ejus, & investigabiles viæ ejus. Quis enim cognovit sensum Domini, aut quis Consiliarius ejus fuit?* Hoc dum omnes Beati, tum in seipsis, tum in aliis advertunt; in immensas, & simul sacri horroris, simul stupendæ admirationis, exultationisque demerguntur plenissimas jubil-

jubilationes, exaltationes, gratiarum actiones, congratulationes, laudationes, satietates.

Tunc videbis, & afflues, & mirabitur, & dilatabitur cor tuum, ô quisquis mereberis in sortem devenire Beatorum. Tunc mirabimur, & stupescemus, nos esse beatitudine donatos, qui fuimus millies damnationis æternæ rei: tunc mirabimur salvos, beatosque esse, quorum salus apud nos fuit desperata: tunc mirabimur magnos, eximiosque coram Deo sanctos esse, qui nobis gregarii etiam justi non videbantur: tunc mirabimur, à Deo præmiari, minutissima, & vilissima facta, studiaque nostra. Tunc comprehendemus, quomodo non fuerint condignæ passiones hujus temporis, ad illam gloriam, quæ per beatificationem revelabitur in nobis. Tunc justissimè dicemus admirantes, illud filiorum Israël, *Manhu? Manhu? quid est hoc?* quid hoc est, *Exod. 16. 15.* quod pro micis, minutiis, momentisque laborum nostrorum, pro Dei honore, tanta beatitudinis in nos effundantur à Deo profluvia? Tunc videbimus, fatebimur, & dicemus cum Psalmistâ; *Dominus diluvium inhabitare facit in Domo sua, in cælesti domicilio, in qualibet Animabatâ.* Verè enim non stilleciis, non torrentibus, non fontibus, non oceanis, sed ipsis diluviis suæ Magnificentiae, inundabit Deus, omnes & singulos Beatos.

Ergo Magna est, Magna, Magna nimis, cælestis beatitudinis Magnitudo, cui comparari nihil potest; quam Deo, qui est illa beatitudo, conferri nihil potest.

P R A X I S.

O Israel: quām Magna, quām spatioſa, quām immensa est Dōminus Dei nostri! Cujus funda-
menta Montes Sancti, cuius Altitudo DEIIS, cuius
Longitude æternitas, cuius Latitudo immensitas,
cuius profundum incomprehensibilitas? O Israel!
quām ingens est locus habitationis Domini Dei no-
stri, ſive in quo ille habitat ſolus, ſoli ſibi comprehen-
ſus, ſive in quem introire facit, & in quo habi-
tare jubet fratres, unius moris ſecum. O Dōminus,
cujus Magnitudo nescit mensuram, non habet termi-
num, angustias ignorat, plenitudinem eam ſolam
novit, quā implet omnes intrantes in Gaudium Do-
mini ſui. Sic enim illam implent inhabitantes in eā,
ut ipſi magis impleantur ab illa, & ideo ſemper plena
eſt, & tamen adhuc locus eſt intraturis in ipsam.
O Jeruſalem, Civitas Sancta, & Sanctorum! O Je-
ruſalem Urbs Beata, & Beatorum! O Jeruſalem!
Civitas glorioſa, & glorificatorum à Deo, & in Deo,
& de Deo. Ah! quām beatus ego ero, ſi fuerint re-
liquiae ſeminis mei, ad videndam claritatem tuam!
cum ingressus portas tuas, conſitebor Domino ſuper
omnes laudationes ejus: & magnificabitur Anima
mea vehementer, valde, nimis, ſuper omnes dies
vitæ meæ, usque in omnes dies beatitudinis
æterne.

EXERCITIUM II.

*De Cœlestis Beatitudinis Amore, & eſti-
matione.*

1. **S**Tatue te in Cœlo præſentem, & intra in lo-
cum tabernaculi admirabilis, usque ad
Domum